

21. 11. 2010. 00:02h | E. B.

O IZBORIMA U DS-U

Slaviša Orlović: Tadić sam bira tim

Skupština DS izaziva pažnju javnosti jer je vladajuća stranka i zato što se izbori mogu reflektovati i na širi politički kontekst. Najintrigantnije je ko će biti novi (stari) potpredsednici. Pretendenti imaju svoju infrastrukturu, medije, PR, finansijere, funkcije i šefovu podršku. Svi apetiti ne mogu biti zadovoljeni, a partiji je dovoljan jedan Boris Tadić. Očigledno i „samo“ pet potpredsednika.

U poređenju s prethodnom skupštinom ili sastavljanjem vlade sada je između Tadića i ostalih znatno veća distanca. On ima veći prestiž, autoritet i moć. Sazreo je kao državnik i tehnolog vladanja. Ne lomi preko kolena već pažljivo i strpljivo osluškuje glas stranke i glas javnosti, ali pre svega glas razuma.

Kako stoje aktuelni potpredsednici?

Petrović je ozbiljan, lojalan i posvećen, ne pretenduje da zameni i nasledi Tadića i malo toga radi bez pitanja i izveštavanja šefa. Koordinira dobar deo poslova stranke u lokalnu, u skupštini, vladi i javnim preduzećima. Ima podršku po dubini. Kontroliše i u dobroj meri vodi stranku. Već godinama putuje u Šabac svakoga dana. Sukob za drugog čoveka stranke (ako ga je i bilo) je završen. Borisov izbor je Dušan Petrović. On je prošao test. Bio je spreman da se vrati advokaturi u Šapcu, ali ga je šef vratio stranci.

Šutanovac je ministar sile, Tadićev kum, vezuje se za demokratsku omladinu, ima izvesnu podršku stranke ali i nešto neizvesniju izvan stranke, autentični demokrata, dobro stoji kod Amerikanaca, bio spreman za ministra MUP, vezivan za predsedništvo na kojem se raspravljalo o premijeru, izašao kao pobednik u sukobu sa Ponošem, uspešno reformisao vojsku. Ozbiljan i lojalan stranci.

Bojan Pajić ima odlične rezultate u Vojvodini, ako se u njih ne ubraja i Statut Vojvodine. Za njega se vezuju uspesi na terenu, ali se postavlja pitanje stranačke koordinacije. Dobro je igrao, ali se malo zaigrao i umalo preigrao. Ipak je na vreme prikočio. Svestan je svoje parohije, ne ide dalje od nje, ali i ne da da mu se u nju mnogo mešaju. To je u redu, osim što stranka nije ničija parohija.

Dva potpredsednička mesta su upražnjena (umesto N. Bogdanovića i V. Ognjenović).

Dragan Đilas je produkt Borisa Tadića. Uspešno je vodio Narodnu kancelariju i ministarstvo za NIP. Odlično vodi grad na ruševinama prethodnih demokratskih vlasti uprkos krizi. Ima svoj biznis i ne zavisi od politike, ali je svoje resurse značajno stavio u službu DS. Više on treba DS nego obrnuto. Lojalan Tadiću, političar u usponu, sa značajnim kapacitetima da obavlja važne poslove za šefa, za stranku i za državu. Može se pretpostaviti da „blogeri“ iz Borisovog okruženja ne iznose njegove stavove, bar ne uvek.

Vuk Jeremić se možda ponekad i zaigrao, ali nikada nije Tadićevo poverenje izigrao. Jeremić je kao i Radomir Antić - pre svetskog prvenstva kralj, a posle traže njegovu smenu. Ipak, je Antić bolji poznavalac fudbala od Karadžića. On je, takođe, produkt Borisa Tadića. Nazivaju ga najdoslednijim sprovodiocem Koštuničine politike. To je možda mana za stranku ali može biti prednost za birače. Potpredsednička funkcija bi značila i blagu rehabilitaciju nakon misije „ministra na steroidima“ ali i kao referentan okvir za ostvarivanje ambicija u budućnosti. Ima veću podršku Borisa nego stranke.

Andrićev venac ili Krunska? Tamo gde je Tadić, tamo je i sedište moći. Ipak, postoji relaciono pitanje - savetnici ili potpredsednici i članovi predsedništva. Potpredsednici su izlog i tim za sledeće izbore. Osim naklonosti šefa važno je i ko ima podršku stranke i poverenje naroda. Ne računajući Tadića, ispade kao da je Mićun najautonomniji i najvitalniji deo DS. Programske promene koje je najavio predsednik moraju biti suštinske, a ne kozmetičke. Socijaldemokratizacija DS nije završena. Za one kritičnije ona nije ni započela. Članstvo u Socijalističkoj internacionali i Partiji evropskih socijalista obavezuje na programsku doslednost.

Kandidati za potpredsednicu

Nada Kolundžija je odlično plivala kao šefica poslaničkog kluba s obzirom na to da je bila autsajder kao neautentična demokratkinja. Jelena Trivan ima nezahvalnu ulogu da se medijski „mačuje“ s opozicijom. Oni koji su je progurali u predsedništvo rado bi je videli kao potpredsednicu.

Gordana Čomić je najzrelija, ali joj se spočitava da je možda ponekad imala i drugi izbor od onog koji je pobedio.

Nataša Vučković je autentična mlada i obrazovana demokratkinja, govori više jezika i aktivna je u stranci i parlamentarnoj diplomatiji.